

5. Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законів України щодо підтримки платників податків на період здійснення заходів, спрямованих на запобігання виникненню і поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19): Закон України № 533-IX від 17.03.2020 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/533-20#Text>
6. Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законів України щодо додаткової підтримки платників податків на період здійснення заходів, спрямованих на запобігання виникненню і поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19) : Закон України № 591-IX від 13.05.2020 р. URL:
7. Про запобігання поширенню на території України коронавірусу COVID-19 : Постанови Кабінету Міністрів України від 11 березня 2020 р. № 211. URL: <https://www.kmu.gov.ua/npas/pro-zapobigannya-poshim110320rennyu-na-teritoriyi-ukrayini-koronavirusu-covid-19>
8. Про торгово-промислові палати в Україні : Закон України № 671/97-ВР від 02.12.1997. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/671/97-%D0%B2%D1%80#Text>
9. Цивільний кодекс України № 435-IV від 16.01.2003 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15#Text>

Симан Т.

*студентка юридичного факультету
Західноукраїнського національного університету
Науковий керівник: к.ю.н., доцент, доцент кафедри
конституційного, адміністративного та
фінансового права ЗУНУ
Чудик Н.О*

ВИБОРИ ТА ЇХ РОЛЬ В ПОЛІТИЧНОМУ ЖИТТІ

Актуальність дослідження: Державотворення в Україні, а також зростання ролі народу як єдиного джерела влади - вимагає дослідження проблем, пов'язаних з удосконаленням процесів політичних виборів. В умовах посилення вибору громадян на прийняття політичних рішень і формування демократичної правової держави особливої актуальності набувають питання щодо оптимізації технологій виборчих процесів.

Мета дослідження: виявлення функціональних та сутнісних особливостей розвитку політичних виборів в Україні, визначення ролі державного управління в їх функціонуванні й вироблення практичних пропозицій і рекомендацій щодо подальшого їх розвитку в умовах демократизації суспільних процесів.

Завдання дослідження: засвоїти поняття "політичні вибори", зробити аналіз функціональних особливостей політичних виборів у демократичному суспільстві.

Вибори є модернізованою й цивілізованою формою завоювання влади. Політичні вибори не є лише безпосереднім голосуванням, а й широкий комплекс заходів і процедур, щодо формування керівних органів у державі. Вибори символізують не тільки виявлення думки населення, а й дають можливість, залучають людей до процесу управління державою. Вони є засобом політичної засвоєння населення, забезпечують досягти суспільного визнання та виправдання обраного політичного курсу, законне обґрунтування політики, яку проводять представники влади, що перемогли на виборах. Вибори відіграють в суспільстві роль своєрідного регулятора, оскільки таким чином можна демократично змінювати владні структури.

Сучасний стан розвитку суспільства характеризує принципову зміну ролі політичних виборів, що пов'язується з виконанням таких функцій: реалізація народного суверенітету, як форми волевиявлення народу, створення ефективної представницької системи здатної повною мірою забезпечити інтерес громадян, проголошення й узгодження інтересів різних соціальних і політичних сил, легітимація і стабілізація політичної системи, формування демократичного принципу політичної еліти, легітимація механізмів і принципів формування і функціонування інститутів державної влади, політичної активізації особистості, як умови формування суспільної довіри громадян до представницьких органів влади. Вибори втрачають ці свої функції, якщо їх проведення буде залежати від свавілля окремих осіб.

Особливості сучасного розвитку політичних виборів полягають в тому, щоб на основі історичного минулого українського народу й міжнародних надбань виборчої теорії і практики створити таку виборчу систему, яка б сприяла консолідації суспільства на вирішення проблем державотворення й запобіганню конфліктів між народом і владними структурами та між різними гілками державної влади.[3, с. 10] За масштабом в Україні можна розрізняти технологію: проведення референдуму загальнонаціонального значення; виборчої кампанії з виборів Президента України; виборчої кампанії з виборів до Верховної Ради України; проведення референдуму Автономної Республіки Крим; виборчої кампанії з виборів депутатів сільських, селешних, міських, районних у містах, районних, обласних рад; виборчої кампанії з виборів сільських, селешних, міських голів; проведення місцевих референдумів. Дослідження мотивації участі у виборчій кампанії дає підстави стверджувати, що вибори технології можна розрізняти наступним чином; мета кампанії - участь, а не перемога; мета кампанії - досягнення часткової, відносної, повної чи абсолютної перемоги. Залежно від ступеня включеності в управлінські процеси, виборчі технології поділяються на два типи: дослідницькі виборчі технології, регулюючі виборчі технології. У результаті аналізу практики виборчих кампаній з'ясовано, що виборча кампанія - сукупність цілеспрямованих послідовних зусиль, які докладаються протягом певного визначеного

законодавством проміжку часу, щоб реалізувати підтримку кандидата виборцями й забезпечити його перемогув день виборів. Під час виборчої кампанії відбувається:

1. Формування гркп прихильників та стимулювання їх активності в день виборів
2. Залучення на свій бік людей, які будуть голосувати, але ще не визначились за кого
3. Послаблення позицій опонентів і внесення сумнівів та суперечностей у табір противників

Кожна виборча кампанія є унікальною. Цю унікальність визначають три умови:

1. Особливість кандидата
2. Специфіка моменту – географічні, демографічні, економічні обставини
3. Стратегія виборчої кампанії – політичні цілі, напрям, графік, бюджет[2].

Таким чином, що політичні вибори як механізм демократії спираються на відповідні технології діяльності покликані забезпечити найважливішу область взаємодії громадянського суспільства й держави - передачу власних повноважень представникам суспільства шляхом процедури виборів. У результаті цілеспрямованої політичної діяльності досягається результат: для держави - створення дієвих органів влади через процедури, окреслені в законодавстві; для суспільства - найбільш повна реалізація соціальних функцій виборів; для кандидатів - отримання в рівній боротьбі з політичними конкурентами свого права представляти інтереси жителів округу в державних органах; для вборців - реалізація свого права участі в управлінні країною, визначенні її зовнішньо- і внутрішньополітичного курсу.

Висновок: У державотворчому процесі українського суспільства політичні вибори є механізмом реалізації прав громадян на участь їх в управлінні державою. Така правова форма виборювання й оновлення влади на сучасному етапі є фундаментальним інститутом легітимації існуючої політичної системи й політичного режиму, виступає складовою соціальних технологій демократичного суспільства, що сприяє підвищенню ефективності державного управління й забезпеченню політичної безпеки держави. Виборчі технології як система засобів, методів і принципів оновлення й утримання політичної влади базується на механізмах взаємодії різних соціальних груп, соціальних інститутів громадянського суспільства відповідно до правових, політичних, матеріальних, духовних та ідеологічних засад, із метою забезпечення стабільності суспільно-політичного розвитку, формування нової політичної еліти, легітимація влади, реалізації волі більшості на управління суспільством [4, с. 12].

Список використаних джерел

1. Вибори та виборчі системи. URL:https://pidruchniki.com/10611207/politologiya/vibory_viborchi_sistemi
2. Поняття «Виборча кампанія» та «Виборча технологія» URL:<http://politics.eiib.org.ua/pages-2204.htm/>
3. Шкурат І.В. Виборчі технології як фактор активізації адміністративної реформи. *Вісн. УАДУ*. 1998. № 1. С. 118 – 126.
4. Шкурат І.В. Оцінка ресурсного потенціалу регіональної еліти при розробці виборчих технологій. *Ефективність державного управління (регіональний аспект): Матеріал щоріч. Наук.-практ. конф.* Львів: ЛФ УАДУ. 2001. С. 182-184.

Снігурська О.

*студентка магістратури юридичного факультету
Західноукраїнського національного університету
Науковий керівник: к.е.н., доцент,
доцент кафедри кримінального права і процесу,
економічної безпеки та
правоохоронної діяльності ЗУНУ
Олійничук О.І.*

КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА

У сучасних геополітичних та внутрішньополітичних умовах економічна ситуація України є проблематичною та нестабільною. Для її розвитку потрібно шукати нові ефективні та перспективні шляхи виходу з кризи. Саме агропромисловий комплекс є значним елементом економіки, підвищення продуктивності якого зумовить покращення і зміцнення економіки нашої держави та забезпечить її стабільне функціонування. Адже існує зв'язок між розвитком агропідприємництва та забезпеченням таких функціональних складників безпеки держави, як фінансова, соціальна, технологічна, продовольча, зовнішньоекономічна, демографічна, енергетична та екологічна.

Під економічною безпекою агропромислових підприємств розуміється стан підприємств, що характеризується стійкістю до внутрішніх та зовнішніх загроз, здатністю до забезпечення реалізації власних економічних інтересів, ефективного функціонування та розвитку в умовах конкуренції та господарського ризику [1, с.83].

Постає питання конкурентоспроможності агропромислових підприємств, як на зовнішньому, так і внутрішньому ринках. Це зумовлено переходом української економіки до економіки європейського і світового співтовариств.

Існує спірна думка, що на сьогоднішній день не кожне вітчизняне аграрне підприємство співпрацює з зарубіжними партнерами через